

Ana Constantinovna care trăiește ca un trântor. Și asta nu-i bine, de vreme ce eu, din pricina acestei dorințe pătimase, și stăruitoare, simt față de ea antipatie și dușmănie, ca și față de o leneșă, o trândava și-o scandalagioaică. De ce nu am față de ea sentimente creștinești: blândețe, nerăutate, îngăduință, răbdare, dragoste și pace? Doamne, Tu toate le cunoști. Miluiește-ne pe noi! Îndreptează calea vieții noastre după voia Ta!

*

Dăruiește-mi, Doamne, dragoste pentru cei de aproape ai mei, care trăiesc împreună cu mine. Dă-mi să rabd neputințele lor, căderile și răutățile lor. Dă-mi să mă îmbogățesc în dragoste, smerenie, nerăutate și răbdare, în înfrânare, curăție și ascultare, în sânguință la lucru.

Toate sunt vis și deșertăciune, în afară de dragoste.

*

PROGRAMUL LITURGIC

Marti, 16 ian.	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri, 17 ian.	18:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfântul Antonie cel Mare</i>
Vineri, 19 ian.	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă, 20 ian.	18:00	Vecernia
Duminică, 21 ian.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica lui Zaheu</i>

Programul liturgic poate suferi modificări. Pentru a fi la curent cu ultima variantă vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați site-ul nostru: sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

De viața sau de lăncezeala și de lenea cumnatei tale, Ana Constantinovna, să nu te legi! Cunoaște-te pe tine însuși și fă lucrul tău, iar pe ea las-o în grija lui Hristos, Capul trupului Bisericii, Păstorul sufletelor noastre. Văd cum dușmanul intenționat mă îmboldește să observ la ea numai ce e rău, pe când cele bune le trec cu vederea. Astfel, am uitat că mi-a pansat degetul bolnav cu multă bunăvoință; că ieri, înainte de culcare, mi-a zis: „iertăți-mă”, în vreme ce eu am rămas doar cu dorința de a-mi cere primul iertare. Mulțumesc și pentru atât. Dumnezeu să fie cu ea și cu mine! Învaț-o, Doamne, să muncească și nu-i îngădui numai să aștepte bogăție, de parcă pentru ea ar trebui să pice din cer. Învaț-o lucrul, învaț-o să muncească.

Sursa: **Sfântul Ioan de Kronstadt, Calea pocăinței lăuntrice. Jurnal duhovnicesc needitat**, Editura Evanghelismos, București, 2011

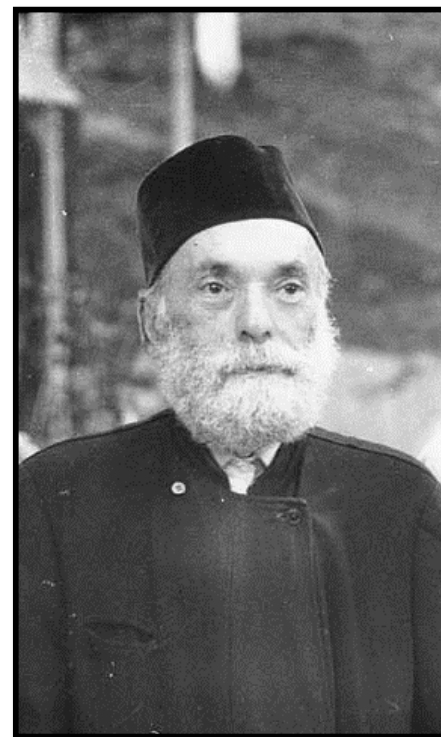
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Să nu vinzi nimic din taină, nici pentru muștrări, nici pentru laude.
E mai bine să nu fii nimic, decât să fii eroul altora. Ține-te de înger și vezi-ți de treabă!*

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 236 / 14 ianuarie 2018

PĂRINTELE
NICOLAE
STEINHART
1912 - 1989

SĂ DĂM CEZARULUI CELE ALE CEZARULUI!

Situația de creștin e tot una cu statutul de aristocrat. De ce? Pentru că își are temeiul în cele mai „senioriale” însușiri: libertatea și încrederea (credința). Ce este nobilul, feudalul? Mai presus de orice un om liber. Ce înseamnă credința? Încredere în Domnul, *deși* lumea e rea, *în ciuda* nedreptății, în pofida josniciei, *cu toate că* de pretutindeni nu vin decât semnale negative...

*

„Dați deci Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu” (Mat. 22, 21; Marcu 12; 17; Luca 20, 25). Fraza e clară și regimurile totalitare cer credincioșilor să le dea ascultare și respect. Iar mulți creștini, care-și confundă religia cu prostia, sar și ei să le aprobe: „e text!”. Numai că nu citesc atent. Dăm Cezarului – se tâlmăcește: Statului – ce este al său, dacă e în adevăr stat și se poartă în consecință. Când statul (Cezar) se îndeletnicește cu ale lui, cu

întreținerea drumurilor, menținerea ordinii, canalizări, transporturi, apărarea țării, administrație și împărțirea dreptății, i se cuvine respectul și tot ce este al său: impozitul, serviciul militar, civismul. Atunci însă când Statul nu mai e Cezar ci Mamona, când regele se prefăce în medicină-man și puterea civilă în ideologie, când cere adeziunea sufletească, recunoașterea supremației sale spirituale, aservirea conștiinței și procedează la „spălarea creierului”, când fericirea statală devine model unic și obligatoriu, nu se mai aplică regula stabilită de Mântuitor, deoarece nu mai este îndeplinită una din condițiile obligativității contractului: identitatea părților (lui Cezar i s-a substituit Mamona). Mântuitorul nu numai că n-a spus să dăm lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu și lui Mamona ce este al lui Mamona, ci dimpotrivă (Mat. 6, 24; Luca 16, 13) a stabilit că nu poți sluji și lui Mamona și lui Dumnezeu. Când pe scaunul de domnie luminează stă un Cezar, îndemânarea nu este interzisă și Biserica, de-a lungul veacurilor, și-a avut politica ei. Dar când politica încapă în mâinile celui alt, se aplică regula vaselor engleze care făceau piraterie sub pavilion străin: de îndată ce bastimentul inamic deschidea focul, era înălțat steagul național. Cezarului, cele cuvenite. Cu Mamona nici o legătură, oricât de mică – nici asupra punctelor comune. Lui Mamona numai blestemele din moliftele Sfântului Vasile cel Mare.

*

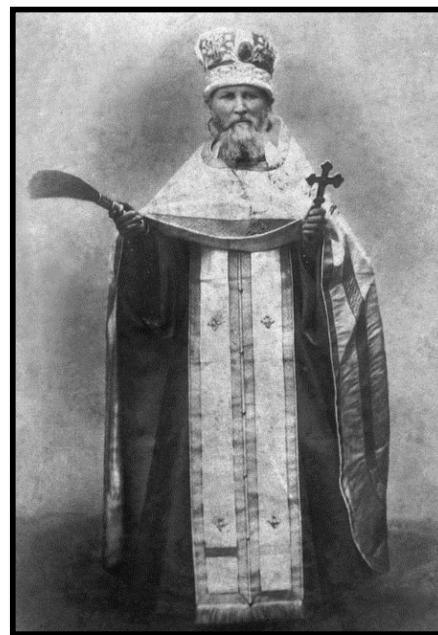
Diavolul: *să încheiem un pact.* – Nu. – *Atunci hai să semnăm un document prin care recunoaștem și tu și eu că doi plus doi fac patru.* – Nu. – *De ce? Nu admiți că doi și cu doi fac patru? De ce n-ai subscrie un adevăr incontestabil?* – Nu-mi pun semnătura alături de a ta nici pentru a recunoaște că există Dumnezeu.

*

Părintele Nicolae Steinhardt mărturisește lui Gavril Vatamaniuc, erou al rezistenței bucovinene, cu privire la convertirea sa la Ortodoxie:

„Gavriluță, am simțit ceva în mine, erau niște mișcări, până în cap și din cap înapoi în picioare; nici într-o religie n-am găsit ce spune Hristos. Dintre pentru dintre, ochi pentru ochi, cele rostite în Vechiul Testament, deci răzbunarea, moarte, nu le-am iubit, dar când am văzut iertarea, dragostea și tot ce propovăduiește Hristos am spus că aici e locul meu.

Extrase din: marturisorii.ro

**SFÂNTUL IOAN
DE KRONSTADT**

1929 - 1908

**DIABOLUL MI-I CLEVETEȘTE
CONTINUU ÎNLĂUNTRUL MEU
PE SEMENII MEI**

Dă-mi, Doamne, să trăiesc în bună înțelegere cu membrii familiei mele! Dă-i, Doamne, soției mele, Elisabeta, să mă asculte pe mine, soțul ei, întrucât de ascultarea ei atârână pacea noastră. Dă-i surorii ei, Ana, înțelepciune, să nu-i despartă pe soți, că Tu ești Cel ce ne-ai unit pe noi doi și-ar fi prea dureros pentru mine, Doamne. Fie ca Ana, sora ei și a mea, să se mulțumească cu ceea ce primește în dar: casă masă și toate

celelalte. Doamne, fă să nu mă scârbesc de ea, dă-mi răbdare!

Dă-mi să mă bucur de dragostea soției și a cumnatei mele. Ajută-le lor să facă treburile casei, iar nu să șadă fără rost.

*

Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai izbăvit de nenumărate ori de răutate și furie împotriva surorii Ana Constantinovna, când toate privirile și mișcările ei îmi păreau izvorâte din răutate și mândrie, din rea-voință și din împotrivire. Și chiar dacă ar fi fost așa, ce era? Nu e ea de vină, ci diavolul se năpustește asupra mea, pentru păcatele mele. Iar eu trebuie să biruiesc răul cu binele, mândria cu smerenia toate neplăcerile cu răbdarea. Și ce este cel mai important e că eu, în mine însumi, nu trebuie să am nici urmă de răutate. Diavolul mi-i clevește continuu înlăuntrul meu pe semenii mei, în special pe văduvă și pe orfane, pe soție și pe cerșetori. Mă ațâță împotriva lor, iar eu mă enervez și mă supăr pe ei. Trebuie să mă înarmez împotriva mea și a patimilor mele, iar nu împotriva oamenilor.

*

Doamne, dă-mi să țin minte mereu făgăduința pe care am făcut-o în biserică pe data de 14 septembrie, în ziua prăznuirii Înălțării Sfintei Tale Cruci. Am promis atunci să-mi schimb cu desăvârșire modul de viață, să tac mai mult acasă. Doamne, pune pază gurii mele! Prea cu ardoare doresc ca să muncească și